

— контроль за виконанням фінансових планів за місяць і квартал у частині погашення зовнішньої дебіторської заборгованості підприємства.

Отже, основними напрямками для стабілізації та покращення фінансового стану комунального підприємства «Компанія «Вода Донбасу» будуть заходи спрямовані на вчасне погашення боргів дебіторами, що дозволить виконувати зобов'язання підприємства з бюджетом, кредиторами, працівниками тощо.

Література

1. Бадаковський В.Ю. Проблеми залучення кредитних ресурсів вітчизняними підприємствами / В.Ю. Бадаковський // Фінанси України, 2005. – № 1. – С. 106–112.
2. Кириленко І.Г. Проблеми фінансового забезпечення сільськогосподарського виробництва / І.Г. Кириленко // Економіка АПК. – 2005. – № 1. – С. 40–47
3. Мельник К.М. Формування фінансових ресурсів у сільськогосподарських виробничих кооперативах та напрями їх використання / К.М. Мельник // Економіка АПК. – 2006. – № 11. – С. 73–80.
4. Опарін В.М. Фінанси - інституціональна структура суспільства // Фінанси України (укр.).- 2007.- № 8.-С. 24-31
5. Петренко Ю.В. Оптимізація джерел фінансових ресурсів підприємств / Ю.В. Петренко // Фінанси України – 2000. – №6. – С. 91–95.
6. Семенов А.Г. Фактори забезпечення фінансовими ресурсами підприємства в період фінансової кризи. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.nbuv.gov.ua/.../DU310_33.pdf.
7. Фінанси підприємств: Підручник/ Кер. авт. кол. і наук. ред. проф.. А.М. Поддєрьогін. – 4-те вид., перероб. та доп. – К.: КНЕУ, 2007. – 571 с.

Кравцов А.Ю.

РОЛЬ ІНЖИНІРИНГУ В ІНВЕСТИЦІЙНО-БУДІВЕЛЬНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ

Одним з найважливіших чинників, що підвищують рівень економічного розвитку є інвестиційно-будівельна діяльність (ІБД). Система організації і управління ІБД не адекватна соціально-економічним змінам, що склалася в результаті перетворень і працює не достатньо ефективно, що відбулися. Прагнення України до Європейської інтеграції та трансформаційні процеси в будівельній галузі України потребують принципової зміни ролі проектних та будівельних організацій від організацій із виконання проектів та будівельно-монтажних робіт до юридичної особи, відповідальної перед інвестором за раціональність управління ресурсами замовника та ритмічність виконання робіт на об'єктах у межах укладеної з замовником угоди. Радикальне перетворення системи економічних стосунків, зниження ролі державних і відомчих організацій вимагає змін окремих функцій проектних організацій і створення нових проектно-

орієнтованих організацій – інжинірингових, які виконують функції проект-менеджерів.

Пропозиції, висновки, рекомендації, що містяться в працях провідних фахівців, які працювали в напрямі організаційного оновлення будівельної галузі, а саме О.М. Асаула [1;2], М.Ф.Іванова, В.М. Кірноса, В.І. Торкатюка [4], Р.Б. Тяна [6], Л.М. Шутенка [4] та ін. та матеріали власних досліджень автора довели, що інструментом втілення великих інвестиційних проектів технологічного оновлення господарського комплексу є організація промислово-фінансових груп і, зокрема, фінансово-будівельних груп в інвестиційній сфері.

На жаль, комплексне дослідження специфіки інжинірингової діяльності, особливо на рівні регіональних будівельних систем, належить до недостатньо опрацьованих.

Метою даного дослідження виступає теоретичні аспекти створення і функціонування інвестиційно-будівельних підприємств, дослідження відмінних ознак та специфіки їхньої діяльності.

У ринковій економіці будівництво розглядається як ІБД, основна мета якої полягає в розробці і реалізації інвестиційних проектів. Основним критерієм економічної оцінки інвестиційних проектів стає зниження не кошторисної вартості, а експлуатаційних витрат протягом тривалого періоду життєвого циклу проекту, що зафіксоване в будівельній нормативній літературі.

Необхідною умовою вирішення проблеми підвищення ефективності ІСД як на рівні країни, так і на рівні регіонів, є цілеспрямоване організаційно-економічне реформування системи інвестування, проектування, спорудження об'єктів, наукове і нормативно-правове забезпечення і реформування системи взаємин учасників інвестиційно-будівельного процесу. Цілі реформування полягають у виведенні будівництва з кризового стану, досягнення інвестиційної активності всіх учасників ІБД, в забезпеченні ними розробки і реалізації інвестиційних проектів в контрактні терміни із заданими споживчими і економічними якостями об'єктів будівництва.

Нові методи управління не можуть ефективно використовуватися із застосуванням старих організаційних форм внутрішньовиробничих структур управління. Створення проектних форм управління – інжинірингових дозволить забезпечити розв'язання, як функціональних завдань управління, так і ситуаційних. Під інжинірингом розуміють інженерно-консультаційні послуги, роботи дослідницького, проектно-конструкторського, розрахунково-аналітичного характеру, підготовка техніко-економічних обґрунтувань проектів, вироблення рекомендацій в області організації виробництва і управління, реалізації продукції. [5]

Необхідно виділити специфічні особливості інжинірингу:

- одна з форм послуг виробничого призначення, що втілена не в речовій формі продукту, а у корисному ефекті, який має матеріальний носій;
- спосіб передачі нових технологічних та інших знань, відмінних від технології;

- послуги, що надаються, як правило, незалежним інженером-консультантом (підприємством), рівень яких визначається особистим інтелектуальним внеском консультанта з урахуванням його професійної цінності, досвіду практичної діяльності, господарської важливості об'єкту і науково-технічного рівня технології, що передається;

- послуги, що мають комерційний характер у сфері виробничої діяльності;

- послуги, пов'язані з підготовкою і забезпеченням процесу виробництва і реалізацією розрахованих на проміжне і кінцеве споживання матеріальних благ і послуг.

Будівельні інжинірингові підприємства до напрямів своєї діяльності включають послуги в області економіки, фінансів, кадрової політики і в інших областях управління проектом. Здатність надавати різноманітні інжинірингові послуги поєднується з високим ступенем спеціалізації в області інженерно-консультаційної діяльності.

У економічно розвинених країн функціонують різні види інжинірингових підприємств (табл.).

Чинником розвитку таких підприємств на ринку є здатність забезпечити комплексний підхід до інжинірингу – в комплексі вирішити складну гамму проблем із спорудження і оптимальній експлуатації об'єкту, координувати і управляти послугами і роботами за цілою низкою напрямів.

Таблиця 1

Види будівельних інжинірингових підприємств [3]

Види інжинірингових підприємств	Види послуг
Проектні підприємства	Проектування, передпроектні роботи, управління проектом
Інженери-консультанти	Консультування замовника, передінвестиційні дослідження, проектні роботи, підготовка торгів (тендерів) і контрактної документації
Інжинірингові підприємства широкого профілю (зокрема філії будівельних компаній)	Комплекс послуг в передінвестиційний, інвестиційний і після інвестиційний період плюс участь в будівництві об'єктів
Інженерно-консультаційні підприємства в області управління	Впровадження систем управління виробництвом, запасами, якістю і іншими процесами в будівництві
Підприємства в області інформаційного інжинірингу	Впровадження обчислювальної техніки, підготовка пакетів програм і баз даних, впровадження автоматизованих систем у виробництві, проектуванні і ін., створення інформаційних мереж і інші послуги в області інформатизації
Маркетингові підприємства	Дослідження ринків, вироблення рекомендацій із стратегії маркетингу, організація збутової діяльності

Конкурентоспроможність інжинірингових підприємств залежить від організації діяльності підприємств на ринку. Мова йде про структурі капіталу і

взаємозв'язках інжинірингових компаній, без правильного використання яких будівельне підприємство не зможе реалізувати свої переваги в області технології, номенклатури і якості пропонованих послуг.

По-перше, концентрація значного технологічного і виробничого потенціалу в руках провідних інжинірингових підприємств можлива лише за умови, що вони знаходяться в тісному організаційному і фінансовому взаємозв'язку з будівельними компаніями, з постачальниками устаткування і матеріалів, з фінансовим капіталом.

По-друге, ускладнення завдань інжинірингу, розширення комплексного підходу до вирішення проблем в інвестиційній сфері ведуть до посилення взаємозв'язків між інжиніринговими підприємствами. Знаходження в структурі будівельного і промислового капіталу забезпечує провідним інжиніринговим підприємствами максимально повне використання в своїй діяльності результатів науково-технічного і промислового прогресу.

Література

1. Асаул А. Феномен будівельного комплексу в сучасних умовах // Економіка України. – 2003. – №9. – С46 – 50.
2. Асаул А.Н. Экономика недвижимости. – СПб.: Питер, 2004. – 512с.
3. Кузнецов А.С., Гаплевская И. С. Механизм управления инвестиционными проектами в строительстве: зарубежный опыт и отечественные реалии // Прометей. – 2004. - №2. – С. 167 – 172.
4. Математический аппарат и методы формирования оптимальных параметров управления процессом функционирования строительного предприятия: Монография / [В. И. Торкатюк, Л. Н. Шутенко, И. А. Дмитрук и др.]; под ред. В. И. Торкатюка. – Харьков: ХНАГХ, 2007. – 824 с.
5. Райзберг Б.А., Лозовский Л.Ш., Стародубцева Е.Б. Современный экономический словарь. – 4-е изд., перераб. и доп. – М.: ИНФРА-М, 2004. – 480 с.
6. Тянь Р.Б. Организация производства: Уч. пособие / Р. Б. Тянь, Н. М. Чернышук. – Днепропетровск: Наука і освіта, 1999. – 264 с.

Кулько І. В.

ПИТАННЯ ПРО СУТНІСТЬ ТА НАПРЯМКИ ВДОСКОНАЛЕННЯ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ ПІДПРИЄМСТВ

Організація будь-якої підприємницької діяльності потребує наявності засобів праці. Отже, у виробничо-господарській діяльності підприємства використовуються засоби праці, які багаторазово (тривало) використовуються в процесі виробництва (експлуатації), зберігають початковий зовнішній вигляд, протягом тривалого періоду, зазнають поступового зносу і переносять свою вартість на собівартість продукції (витрати обігу) поступово протягом їх нормативного строку служби за встановленими нормами. [1, с. 114]